



Exposició «Cosmos. Del romanticisme a l'avantguarda, 1801-2001»  
17/06/1999 - 17/10/1999

*Vaghe stelle dell'Orsa, io non credea  
Tornar ancor per uso a contemplarvi...*  
(Giacomo Leopardi, Ricordanze)

Vist des de sota, l'univers estrellat sempre ha semblat interminable, i la lògica de la seva prospecció ha resultat ser una tasca aclaparadora. En alçar els ulls cap al cel, en proposar representacions de la immensitat, els artistes han esbossat respostes a les angoixes que ens oprimeixen quan ens trobem davant d'allò incommensurable. Aquesta exposició no interessa solament les *figuracions* del cosmos, no s'acontenta d'arreglar visions planetàries. Seria més just dir que tracta sobre l'*imaginari de l'infinít*, els límits del qual, impossibles de trobar, són anunciats per l'espai còsmic. El projecte concebut i presentat per Jean Clair i el seu equip estén un fil d'Ariadna entre la contemplació romàntica de la lluna, pròpia de la generació de Caspar David Friedrich, i les imatges més recents de la NASA, passant per les prolongacions de la mirada que presenten les panoràmiques de les grans ciutats al segle XIX, les imatges monumentals de Church i de Bierstadt dedicades als paisatges naturals americans, metàfores d'una frontera per conquerir, les ciutats flotants sorgides de la fantasia dels constructivistes russos, les constel·lacions de Miró, i moltes altres. Per tant, no es tracta d'exposar les conquestes de la ciència i la prospecció del cosmos. Centrat en la producció d'artistes que pertanyen a escoles diferents, aquest projecte proposa una sèrie de metàfores d'una frontera visual que els artistes, per la seva inventiva visionària, han fet retrocedir davant nostre. A l'alba del nou mil·lenni, el públic de Barcelona està convidat a una reflexió sobre dos segles de la nostra tradició artística moderna, vista en part a través de l'òptica astronòmica.

Aquesta exposició ha estat fruit de la col·laboració del Museu de Belles Arts de Mont-real i el CCCB. Una part de les obres que reuneix tindran una tercera etapa al Palazzo de Grassi de Venècia. La capital del Quebec i la capital de Catalunya es troben unides, d'aquesta manera, per aquesta mirada conjunta sobre l'art d'una època que ha completat el pas d'un món tancat a l'univers infinit. En la vocació d'universalitat que aquesta exposició representa es troben els millors accents culturals de totes dues ciutats.

Coautor: Guy Cogeval, Director del Museu de Belles Arts de Montreal